
In memoriam Ing. Václav Eliáš, CSc.

Dne 9. ledna 2002, v den svých 68. narozenin, podlehl Ing. Václav Eliáš, CSc. zákeřné chorobe, která propukla náhle, byla krátká a zhoubná.

Náš spolupracovník, vedec a přítel se narodil 9. ledna 1934. Po maturitě na gymnáziu v Liberci vystudoval Fakultu inženýrského stavitelství v Praze. Po ukončení studia na vysoké škole v roce 1957 pracoval jako stavbyvedoucí na prehrade Fláje. V roce 1958 byl přijat do Ústavu pro hydrodynamiku CSAV, kde se postupně z odborného pracovníka stal vedoucím vědeckým pracovníkem, a když to změněné politické klima po roce 1989 dovolilo, reditelem. V této funkci se zasloužil o pozvednutí společenské prestiže a vědecké úrovně pracoviště.

Po celý jeho život byla významná jeho spolupráce s vysokými školami. Byl dlouhá léta odborným asistentem na katedře pedagogiky Výzkumného ústavu inženýrského studia při CVUT. Na Stavební fakultě CVUT se stal členem a později předsedou zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky absolventů a členem komise pro obhajoby doktorských disertačních prací v oborech Hydrotechnika, Zdravotní a technické stavby a Hydrologie a vodní hospodářství. Pusobil jako lektor postgraduálních kurzů na CVUT a kurzu UNESCO při Zemědělské univerzitě v Praze.

Jeho bohatá vědecká činnost na mezinárodním poli ho přivedla ke členství v mezinárodních asociacích pro hydraulický výzkum IAHR a pro hydrologické vědy IAHS. Pusobil jako národní korespondent a mezinárodní koordinátor ERB - European Network of Experimental and Representative Basins. Po čtyři roky pusobil jako profesor a vedoucí katedry na federální univerzitě v Campina Grande ve státě Paraíba v Brazílii. Do Brazílie se ještě jednou vrátil ve funkci reditele rozvojového projektu Spojených národů „Hydrologie a klimatologie v povodí řeky Amazonky v Brazílii“. Hovořil francouzsky, německy, anglicky a rusky, pro své působení na univerzitě v Brazílii se naučil portugalsky a ani španělština mu nepůsobila potíže.

Od roku 1990 do roku 1997 byl reditelem, v posledních letech života pak vedoucím vědeckého oddělení hydrologie a životního prostředí v Ústavu pro hydrodynamiku AV ČR. Byl členem Akademického snemu Akademie věd České republiky, členem vědecké rady Českého vysokého učení technického a CVUT fakulty stavební. Od roku 1986 byl platným a činným členem redakční rady Vodohospodářského časopisu. Během svého života publikoval přes sto prací v mezinárodních časopisech a sbornících.

Je to více než úctyhodný výčet toho, co lze za jediný lidský život dokázat, ceho se může dosáhnout a budí to úctu i respekt. I když byl především mezinárodně uznávaný vedec, byl i velice vstřícný ke svým kolegům a byl jim vždy ochoten pomoci při řešení problému pracovních i osobních a poskytnout radu na základě svých bohatých životních zkušeností. Měl neobyčejně široký rozhled a schopnost analýzy problému a syntézy poznatku.

Nežil však pouze vedou, měl např. krásný vztah k hudbě, a proto byl častým návštěvníkem koncertů a sberatelem nahrávek těch nejlepších světových virtuosů. Sám hrál na housle a violoncello, velmi dobře zpíval a svůj hlas uplatňoval v pěveckém sboru. Kromě hudby se zajímal i o literaturu a výtvarné umění. Své okolí udivoval znalostmi z tohoto oboru a množstvím krásných publikací, které o něm shromáždil. Rád cestoval a výčet zemí, které navštívil a poznal, je úctyhodný.

Pri svých cestách a pobytech v zahraničí navázal mnohá upřímná přátelství, takže v jeho domove byly téměř neustále četné návštěvy. Ty potom s pýchou seznamoval s Prahou, jejími dějinami a českou kulturou. Také rád vzpomínal a vyprávěl, jak se svou ženou projel celou jižní a severní Ameriku a poznával různé indiánské kultury a jejich hudební projevy.

Pro naše pracoviště i pro celou akademickou obec znamená odchod pana Václava Eliáše ztrátu vynikajícího vedce a pro ty, kteří se s ním znali blíže, i ztrátu dobrého přítele. Zůstane nejen v paměti svých současníků, ale měl by zůstat i v paměti budoucích generací vodohospodáru a hydrologu.

Cest jeho památce.

Za pracovníky Ústavu pro hydrodynamiku AV ČR a členy redakční rady Vodohospodářského časopisu

Ing. Pavel Vlasák, DrSc.